Пралетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

ЗА СТАЛІНСКІЯ КАДРЫ

Орган парткома, дырэкцыі, комі[illegible] мед І-та

10 (68) | 28 сакавіка 1938 года | Цана 5 к.

Хозяйственные успехи, их прочность и длительность целиком и полностью зависят от успехов партийно-организационной и партийно-политической работы

Сталин.

ПОЛИТИКО-МАССОВАЯ РАБОТА В МЕДИНСТИТУТЕ

На февральско-мартовском Пленуме ЦК ВКП(б) в 1937 году тов. Сталин предупреждал партийные организации против однобокового увлечения хозяйственными кампаниями, против недооценки и забвения партийно-политических вопросов.

«Сами хозяйственные успехи,—говорил тов. Сталин,—их прочность и длительность целиком и полностью зависят от успехов партийно-организационной и партийно-политической работы». («Правда», 22-III—1937 г.).

Занимаясь поднятием академуспеваемости студентов, ликвидацией академзадолженности,—была совершенно заброшена политико-массовая работа института. Внешкольная работа шла самотеком. Организованные кружки текущей политики для беспартийных работали безконтрольно; партийные и общественные организации курсов не проверяли и не руководили этой работой. Никто точно не знал посещаемости и причин непосещения. Общественное мнение вокруг этого вопроса, имеющего важнейшее политическое значение, еще не поднято на надлежащую высоту. Сам профком, растерявшись, не мог ориентироваться в этой большой, трехтысячной массе студентов.

Насколько формален подход к укомплектованию кружков можно судить и по фактам последних дней, когда во вновь составляемых списках для кружков текущей политики оказались товарищи, которые занимаются в партийных и комсомольских школах. Проведенное недавно ЦК КП(б)Б обследование политико-массовой работы в ВУЗ'ах вскрыло целый ряд недостатков, отдельные случаи хулиганства, бытового разложения, эти факты относятся и к мединституту. Имеются студенты, которые вместо стремления лучше освоить учебу, быть отличником, вырости в стенах ВУЗ'а достойным гражданином-специалистом, — тратят дорогое время на пьянку, дебошируют, совершенно забросили учебу, в быту они разложились. (Дубов, Голубничий). Такие, с позволения сказать, студенты—позор для ВУЗ'а. Паразитизма в Советском Союзе быть не должно. Наша партия и правительство предоставили советской молодежи все возможности, труда, отдыха и учебы; это узаконено Великой Сталинской Конституцией. Паразитизм, хулиганство, пьянство — противны нашей советской сущности. Чтобы это окончательно изжить, нам надо усилить политико-массовую работу и использовать те большие силы, которые заложены и в самой нашей прекрасной советской молодежи. Интересный, хороший доклад, лекция, увлекательная спортивная работа, хорошо налаженная работа политкружков, самодеятельность — вот куда должен быть направлен досуг советской молодежи. Но всей этой работой надо руководить, а у нас она носит случайный характер. Такое важное дело, как оборонная подготовка, почти не чувствуется в институте. Выход в противогазах 23 февраля показал, насколько еще плохо организована работа ОСО.

В отдельных интернатах политико-массовая работа поставлена слабо. Ленуголки потеряли свое прямое назначение (Ленинградская, Борисовский интернат). Советы интернатов забыли свое прямое назначение: воспитательную работу. Партком и профком их работой не руководят. У совета нет плановой работы. Иногда кое-что проводится от случая к случаю. Нет инициативы и на курсах. Курс—это масса 400—500 человек. В системе курса должна быть внедрена политико-массовая работа.

Профком через свои звенья: совет интерната и профбюро курса должен эту работу направлять. В эту работу, как организующее звено, должен быть введен парткабинет и вся политико-массовая работа, должна быть плановой работой общих институтских организаций—профкома, комитета комсомола, парткома.

Хороший докладчик—периодический доклад о международном положении, например, один раз в декаду,—это должно войти в систему института, а также—вечер вопросов и ответов о текущей политике в ленуголках, в определенно установленные дни, коллективная читка художественной литературы, как система с разбором произведения при помощи специалиста-литератора и т. д. Работа этого типа должна быть организована также и для живущих вне интерната.

Надо перестроится, надо политико-массовую работу переключить на рельсы, указанные февральско-мартовским Пленумом ЦК ВКП(б), доверять работу и проверять, сделать ее массовой и руководить ею, втягивая в организацию ее и низовые звенья студенческой массы, обеспечивая квалифицированным обслуживанием и установив план и систему работы. Политико-массовая работа должна быть внедрена и должна быть ведущей в воспитании советского специалиста.

СОВЕЦКІМ ОДЫСЕЯМ

Дзе ноч ледзяныя пакрыла прасторы.
А зоры цудоўнаю зззяюць красой.
Герояў совецкіх—бясстрашных чацвёра—
Вялікага дрэйфа шлях яркі прайшоў.

Паўночнае мора... Грэнландскае мора...
Адважных папанінцаў слаўны быў шлях.
А сёння ўсхвалёвана дыктар гаворыць:
—Герояў прымае Советаў зямля.

Народных пасланцаў народным вяселлем
Выходзіць краіна бясстрашных вітаць.
Выходзіць спаткаць дарагіх Одысеяў.
Антэяў народных выходзіць абняць.

Ад края да края праносіцца слава,
У песню складаецца радасны гімн
Адважныя мары—цудоўная ява.
Бяссмертная слава сябрам дарагім!

І каціцца слава ўсё далей і далей
І хваляй даходзіць да сцепаў Крэмля.
Герояў вітае ўсхвалёвана Сталін,
Ды кліча к сабе па-бацькоўску абняць...

Народ весяліцца. У прасторах вясенніх
Спявае раздольная ясная шыр.
Праз полюс Паўночны прайшлі Одысеі.
Ім шлях начартаў дарагі правадыр.

Спачніце, сябры, набірайцеся сілы,
Прыміце народную ласку-любоў.
Дзе толькі совецкія людзі хадзілі—
Арктычныя шыры чакаюць вас зноў.

Г. КРУЧОК.

ВЫДАТНАЯ САМАДЗЕЙНАСЦЬ

10 гадзін. Вечар самадзейнасці пачынаецца з выступлення жонкі палітрука тав. Паповай. Яна чытае хвалюючы верш аб гераізме папанінцаў на дрэйфуючай крызе.

З вялікім захапленнем выконваюць украінскі народны танец «Гапак» байцы, камандзіры і жонкі начсклада. Буру рукапляскання ў выклікае таленавітае выкананне лезгінкі і ўкраінскага танца.

Трыумфам канцэрта з'явілася выступленне ансабля песні і пляскі пад кіраўніцтвам памочніка камандзіра ўзвода Зайцава. Ён выконвае песні аб гераізме Чырвонай Арміі, і калі ўспамінаецца імя жалезнага наркома таварыша Варашылава—зала адказвае доўгімі апладысментамі. Бура нарастае і мацнее, калі ансамбль пяе аб вялікім Сталіне.

Канцэрт закончан. Гадзіннік паказвае ўжо другую гадзіну. Але хочацца яшчэ раз і яшчэ раз паслухаць і пабачыць гэту выдатную самадзейнасць.

Задаволеным і радасным я пакідаю памяшканне тэатра.

У гэтых вясёлых і жыццерадасных песнях я адчуваю выдатнае жыццё і патрыятызм байцоў і камандзіраў Чырвонай Арміі. Я адчуваю іх сілу і моц.

Я ўпэўнен у тым, што калі вораг паспрабуе пераступіць нашы свяшчэнныя граніцы, наша любімая Чырвоная Армія разам з нашым гераічным народам разаб'юць яго на той тэрыторыі, з якой ён з'явіцца.

Прывітанне вам, дарагія таварышы! Да хуткай сустрэчы!

С. КІТАЙЧЫК.

ВЕЧЕР С ШЕФАМИ

23 марта в институте торжественный день—институт принимает шефство над Н-ской воинской частью. На вечер встречи собрались в театр юного зрителя представители подшефной части во главе со своим комиссаром, профессора и студенты.

Выступавшие в своих речах отмечали важное значение шефства. Переполненный зал восторженно встречает имена железного наркома обороны — тов. Ворошилова и вдохновителя всех наших побед, величайшего гения человечества тов. Сталина.

После торжественной части начинается показ красноармейской художественной самодеятельности.

Уже первый номер—литературный монтаж, приводит в восторг весь зал. Сработанность коллектива, прекрасные голоса, хороший аккомпаниатор—красноармеец.

Все последующие номера один лучше другого: тут прекрасное пение и пляска, тут замечательное художественное чтение, гармонисты, скрипачи, пианисты, цимбалист, сам сделавший свои цимбалы, сатирики и юмористы, великолепный смешанный оркестр под управлением своего же товарища.

Программа очень обширна и разнообразна и недаром конферансье заявляет, что повторить номер никак нельзя, ибо программы и так хватит, на «три с половиной месяца».

Присутствовавшие в зале кажется согласились бы эти три с половиной месяца смотреть и слушать, не выходя из помещения.

Радостно было видеть этот сплоченный коллектив, состоящий из командиров, красноармейцев, жен начальствующего состава; радостно было слушать прекрасный голос одного из командиров под аккомпанимент красноармейца т. Осипова и много, много другого.

Около 2-х часов ночи кончился концерт. В фойе спрашивали друг-друга: «что-ж тебе больше всего понравилось?» Отвечали почти все одинаково: «Каждый номер прекрасен».

Очевидно только одно больше всего нравится сама наша Красная Армия, которая, кроме основного ее назначения, кроме того, что она является замечательной политической школой, одновременно еще является прекрасной школой культурного воспитания, школой, в которой вырастают большие таланты.

К сожалению, надо сказать, что наш институт своей художественной самодеятельностью похвалиться особенно не может, а ведь в нашем трехтысячном коллективе имеется большое количество способных и даже талантливых товарищей. Нехватает у нас только умения или желания организовать это дело. Надо надеяться, что товарищи из воинской части нам помогут своим опытом в этом деле.

С. ДУБРОВЕНСКАЯ.

САМАДЗЕЙНАСЦЬ НА 2 КУРСЕ

Вечар самадзейнасці II курса, які адбыўся 18 сакавіка, з яскравай відавочнасцю паказаў, што мы можам з поспехам праводзіць свой адпачынак весела і культурна.

Сатыра і юмар, дэкламацыя і спевы, ігра на струнных інструментах і іншыя выступленні цікавілі аўдыторыю.

Трэба асабліва вітаць выступленне струннага гуртка, якім кіраваў Закржэўскі.

Некаторыя тавырышы прачыталі свае ўласныя вершы, што асабліва прыемна ў нашых умовах, напр.: Толстаброва — «К отпору готовы».

Шмат больш трэба было чакаць ад тав. Гурэвіча, выступіўшага са спевамі. Апошнім і акордным нумарам вечара неабходна адзначыць чытку мастацкіх твораў Сямёнам Цыкіным.

Увогуле, ад вечара астаецца добрае ўражанне. **Я. ХАУКІН.**

НАТХНЯЮЧАЯ САМАДЗЕЙНАСЦЬ

Вечар шэфскага яднання чырвонаармейцаў Н-скай часці са студэнтамі і навукова-тэхнічным персаналам прайшоў на надзвычайна высокім узроўні. Асабліва цікавай і захапляючай была самадзейнасць, якую мастацка паказалі шэфы—чырвонаармейцы, камандзіры і жонкі—баявыя падругі начсклада. Па тэхніцы выканання і ініцыятыўнай вынаходлівасці выступаўшы калектыў прадэманстраваў высокую культуру і таленавітасць цэлага раду выканаўцаў. Перад студэнтамі чырвонаармейцы паказалі як яны вучацца ў арміі, як пасля напружанай працы па падрыхтоўцы і выкананні баявых заданняў, праводзяць разумна свой адпачынак. Са сцэны калектыў ярка паказаў як расце і развіваецца самадзейнасць у радах Чырвонай Арміі, арміі радзімы соцыялізма, як гэта армія сваёй працай і ідэяй кроўна звязана з вялікім совецкім народам, абараняць жыццёвую справу якога яна прызвана.

Надзвычайна цёпла прагучэлі словы песні, славячай арганізатараў народнай Чырвонай Арміі — роднага Сталіна і таленавітых яе палкаводцаў слаўнага маршала Кліменція Ефрэмавіча Варашылава і легендарных — Шчорса і Чапаева. Вялікая частка праграмы вечара была адведзена выкананню нумароў з народнай творчасці. З вялікай увагай гледачы прынялі выкананне «Крыжачка», «Лявоніхі», «Лезгінкі», «Цыганскага танца» і інш. Тэатральны зал заслужана адзначыў выкананне песень жонкай ст. лейтэнанта тав. Паповай.

Натхняючы быў вечар!

Вялікае дзякуй нашым шэфам-чырвонаармейцам!

Іх вопыт трэба пераняць нам, студэнтам, у наладжванні культурнай самадзейнасці.

КРУЧОК.

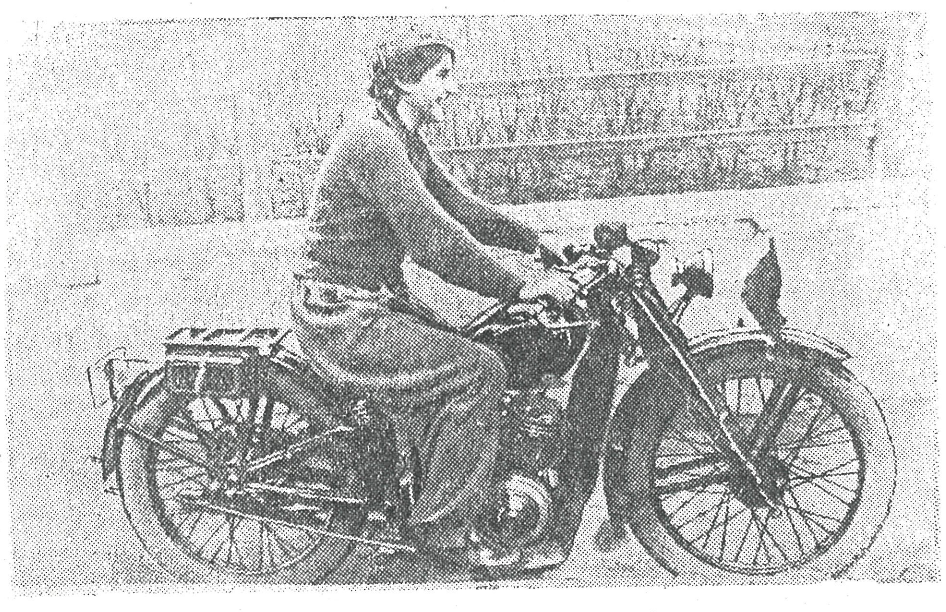

Студэнтка IV курса Н. БАБІЦКАЯ на трэніроўке па ваджэнню мотацыкла.

МОТОСПОРТ

На сегодняшний день при институте работают 3 мото-кружка с охватом 80 человек, из них 6 женщин. К 1-му мая из 1-го, 2-го и 3-го кружка намечено выпустить 30-35 человек водителей мотоцикла. Хозчасть обеспечила учебу горючим—70 литрами бензина в месяц, но для выпуска всех студентов, занимающихся в мото-кружках горючего не хватает. Хозчасть института принимает меры к обеспечению машин запчастями. Студенты уяснили огромную важность оборонного значения мотоспорта и являются на занятия мотокружков своевременно, за исключением, немногих таких, как Шейкман.

КУРИЛОВИЧ.

НАШ ГУРТОК

У гэтым годзе, як ніколі, усе грамадскія арганізацыі нашага інстытута звярнулі асаблівую ўвагу на арганізацыю навуковых студэнцкіх гурткоў. Гэта і зразумела, бо інакш нямыслім далейшы рост выдатнікаў вучобы.

Наш гурток пры кафедры тэрапіі быў арганізаван 3 снежня 1937 г. Запісаўшыхся студэнтаў IV курса патоку «А» было 29 чалавек. На сёньняшні-ж дзень астаўся толькі актыў, які сапраўды жадае працаваць, у колькасці 15 чалавек, з якіх 8 чалавек — выдатнікі вучобы.

Працуем над тэмай «Лёгачныя нагнаенні» (нетуберкулёзныя), якую ўжо заканчваем. Было праведзена 6 заняткаў, зроблены 4 даклады з дэманстрацыяй і разборам хворых. Апрача таго, амаль на кожных занятках, робіцца інфармацыі, асобныя паведамленні аб навінках у тэрапіі ўнутраных хвароб. Бываем на амбулаторных прыёмах. Заняткі праходзяць пры актыўным удзеле ўсіх гурткоўцаў.

Мы вельмі задаволены нашым гуртком, у якім знаёмімся з апошнімі навінамі ў тэрапіі ўнутраных хвароб, у якім паглыбляем свае веды, а галоўнае вучымся па-новаму мысліць і па-навуковаму падыходзіць да кожнага хворага.

Староста гуртка М. ЛОБЯК.

Прыклад навуковым гурткам

Навуковыя гурткі пачынаюць паказваць сваю прадукцыю. Зроблен першы навуковы даклад на аб'яднаным пасяджэнні навуковых гурткоў Мединстытута. Тав. Вальфсон, студэнт IV курса, выдатнік вучобы, які ўжо некалькі год працуе ў навуковым гуртку пры кафедры нармальнай анатоміі, падзяліўся рэзультатамі сваіх доследаў над зьмяненнямі, якія маюць месца пры перарэзцы Nervi hypogastrici ў прэдстацельнай і палавых залозах у дарослай жывёлы. Серыя вопытаў, якія правёў тав. Вальфсон пад непасрэдным кіраўніцтвам праф. Голуба, з'яўляецца часткай вялікай і поўнай работы аб інервацыі залоз, якую праводзіць ужо на працягу доўгага часу кафедра нармальнай анатоміі.

Работа тав. Вальфсона, справядліва ацэнеаная як сапраўды маючая навуковае значэнне, павінна паслужыць прыкладам для ўсіх гурткоўцаў. Метад работы з навуковым гуртком, прыняты на кафедры нармальнай анатоміі, дзе гуртковец з'яўляецца малодшым намочнікам, выхаванцам «падмасцер'ем» у навуковага працаўніка, павінен быць перанят усімі навуковымі гурткамі.

БУРАК.

НЯМА ЧОТКАСЦІ Ў РАБОЦЕ ДЭКАНАТА

На працягу доўгага часу студэнты IV курса ў колькасці 500 чалавек пытаюцца ў дэканата і адзін у другога, што яны здаюць у вясеннюю сесію 1938 навучальнага году? Адказу на гэта пытанне і дагэтуль няма. Здавалася-б, кожны студэнт у самым пачатку навучальнага года павінен ведаць, якія прадметы і калі ён павінен здаваць, а ў нас нават і дэканат гэтага не ведае. У дэкана адзін адказ: «Трэба вучыцца на працягу ўсяго года». Зусім правільна, і студэнты IV курса ўжо даўно сябе зарэкамендавалі, як працаздольныя людзі, якія ўвесь год працуюць над сабой. Але, не гледзячы на гэта, зараз курс апынуўся ў якімсьці разгубленым становішчы. Калі прыслухацца да гутарак, дык на курсе адна толькі тэма, адзін разгавор: «Што ты зараз рыхтуеш?»

— Рыхтаваў нервовыя хваробы, потым рашыў, што нельга кінуць скурныя, узяўся за іх, а тут казалі, быццам, можна здаваць гігіену ў хуткім часе, я і ўзяўся за гігіену, але з 1 красавіка будуць прымаць тэрапію, дык зараз я і схапіўся за тэрапію.

Гэта—не выдуманы дыялаг, гэта—сапраўднасць. Замест таго, каб зараз мабілізаваць усе сілы для паспяховага завяршэння навучальнага года, студэнты кідаюцца ад аднаго прадмета да другога, фактычна не рыхтуючы нічога.

Дырэктар інстытута склікаў сход IV курса. Студэнты, як адзін, з'явіліся на сход. Гаварылі, быццам, дырэктар абяцаў «зрабіць усё магчымае», але справа з месца не кранулася. Пачалі хадзіць у дэканат праўфоргі, нарэшце «дэлегаты ад курса», але ўсё астаецца па-ранейшаму: студэнты хвалююцца, трацяць дарэмна час, а дэкан і яго намеснік усміхаюцца, нічога не робяць, каб вырашыць пытанне, каб абвесціць студэнтаў аб тым, што яны павінны здаваць і калі.

Між тым, студэнты не просяць-жа ніякіх палажак, ніякіх скідак. Студэнты з чэсцю выконваюць усё, залежачае ад іх, але і дырэкцыя павінна зрабіць усё, што павінна рабіць, усё, што на яе ўскладзена адпаведнымі пастановамі вышэйшых органаў, а не пакідаць справу на самацёк.

ЗОСЬКА.

ВОЗМУТИТЕЛЬНЫЙ ПОСТУПОК

Мы отнюдь не против хороших, здоровых взаимоотношений между нашими студентами и, например, студентами Политехнического института. Наоборот, мы всецело — за. Но если они начинают переходить границы врачебной этики и это отражается отрицательно на состоянии больных, мы возмущаемся, мы протестуем, мы требуем пресечения в корне этих безобразнейших фактов.

Дело вот в чем. Подошла очередь дежурства по акушерству студентки IV курса Нины Кормовой. Не задумываясь над тем, что делает, она пригласила на дежурство студента Политехнического института. Без труда он получает халат и попадает с группой студентов в «приемный покой». Вскоре приезжает роженица. Головка низко стоит у входа в таз, воды отошли. Врач спешит собрать анамнез. В это время раздается неуместная острота студента Политехнического института, вызывающая всеобщий громкий смех. Роженица отказывается отвечать на дальнейшие вопросы и требует, чтобы ее перевезли в другой родильный дом, где нет студентов. Никакие уговоры на роженицу не действуют, и студенты уходят... в родильное помещение. К счастью, по дороге гостя встречает знающая его акушерка. С большим трудом, несмотря на протесты Н. Кормовой, ей все-же удается удалить ее друга.

Думаем, что дирекция не пройдет мимо и сделает соответствующие выводы.

ОБ'ЕКТИВ.

Менск, друкарня «Звязды». Тыраж 1500. Горліт № 3139. Адказны рэдактар ШУБІК.